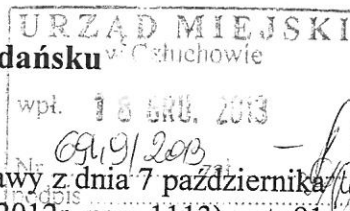

Uchwała Nr 290/g113/P/13

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku

z dnia 12 grudnia 2013r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XL.291.2013 Rady Miejskiej w Człuchowie z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości

orzeka nieważność § 1 pkt 10 badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2013 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XL.291.2013 Rady Miejskiej w Człuchowie z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości, zaś w dniu 12 grudnia 2013 roku była ona przedmiotem badania Kolegium tutejszej Izby.

W wyniku analizy treści badanej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że Rada Miejska w Człuchowie w § 1 przedmiotowej uchwały określiła wysokość stawek podatku od nieruchomości dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, a w pkt 10 badanej uchwały określiła, że stawka od 1 m² powierzchni użytkowej „od budynków mieszkalnych lub ich części zamieszkałych przez osoby posiadające orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności” wynosi 0,31 zł.

Analizując treść powyższego zapisu Kolegium tutejszej Izby uznało, iż przywołane wyżej określenie przedmiotu opodatkowania narusza w sposób istotny postanowienia wynikające z art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W ocenie tutejszej Izby powyższe zróżnicowanie stawki ma charakter mieszany (przedmiotowo – podmiotowy).

Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Rada Miejska przy określaniu wysokości stawek podatku od nieruchomości może różnicować ich wysokość dla poszczególnych przedmiotów opodatkowania, uwzględniając między innymi kryteria wymienione w cytowanym przepisie.

Zdaniem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku brzmienie powyższego przepisu wskazuje przykładowe kryteria (odnoszące się do budynków, a nie osób je użytkujących), w oparciu o które powinna być określana wysokość stawek. Kryteria inne niż wymienione w tym przepisie powinny być adekwatne do tych, które zostały w nim wymienione. Wskazuje to, że różnicowanie wysokości stawek podatku od nieruchomości jest dopuszczalne (w granicach stawek maksymalnych) tylko ze względu na przedmiot opodatkowania. Zatem różnicowanie stawek podatku od nieruchomości nie może być zależne od tego, w czym posiadaniu, czy czyją własnością jest dany przedmiot opodatkowania (budynek).

Natomiast określenie przez Radę Miejską w Człuchowie stawki podatku od nieruchomości „od budynków mieszkalnych lub ich części zamieszkałych przez osoby posiadające orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności” ma charakter przedmiotowo - podmiotowy, do czego, w ocenie Kolegium tutejszej Izby, nie jest ona uprawniona

Podobne stanowisko w przedmiotowej kwestii zajął, między innymi, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 28 września 2010 roku sygn. akt I SA/Bd 674/10 oraz w wyroku z dnia 16 marca 2011 roku sygn. akt I SA/Bd 35/11.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Lutka Budner-Jwańska